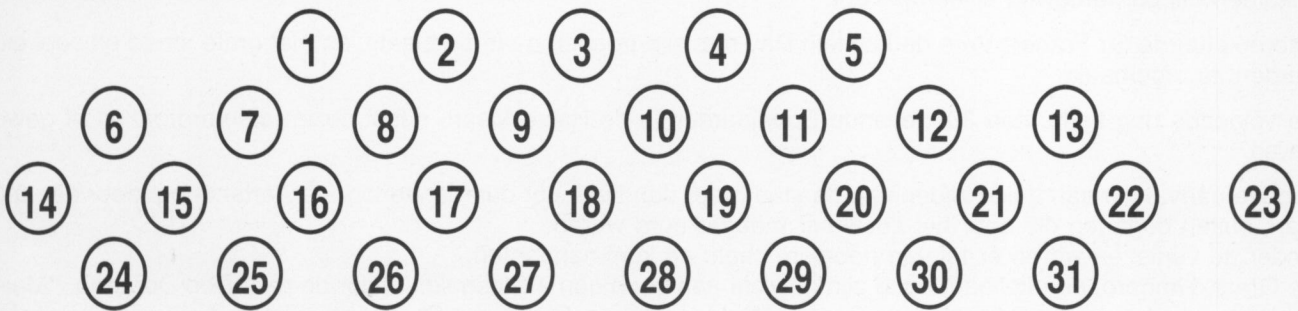

August MICHIELS - uit het leven van een Oostendse beeldhouwer-kunstschilder-ceramicus en graficus
 HERKENT U ZE NOG. Het 8ste studiejaar van de Consciencschool. Schooljaar 1935-36.

- 1. Baroen
- 2. Lecompte Frans
- 3. Casters Roger
- 4. Hoornaert René
- 5. Dupuis Frans
- 6. Meester POELART
- 7. Desmit Jacques
- 8. Lahouter Richard
- 9. Cathelyn Alfred
- 10. Missiaen Robert

- 11. Wieme Roger
- 12. Vanhoecke René
- 13. Directeur H. DE BOOS
- 14. Desomer Frans
- 15. Hamers Fernand
- 16. Van Laere Gaston
- 17. Dhagelet Pierre
- 18. Levecke Frans
- 19. Dutron
- 20. Ridey Roger

- 21. Denys
- 22. Vandenberghe Raymond
- 23. Goes Charles
- 24. Pick Roger
- 25. Calcoen August
- 26. Heuzel Jerom
- 27. Maseman Bernard
- 18. Rigaux André
- 29. Coenye Roger
- 30. "GUSTJE MICHIELS"
- 31. Van Tyghem René

"Gustje MICHIELS" en zijn klasgenoten van het hoogste studiejaar van de Consciencschool, de zogenaamde Vierde Graad. Er zaten zo maar eventjes 29 leerlingen in deze klas die op een "meesterlijke" wijze geleid werd door Meester POELART. In tegenspraak met wat er tegenwoordig nog al eens gezegd wordt, heeft deze grote massa in één klas weinig invloed gehad op de kwaliteit van opvoeding en onderwijs. Integendeel, het werden allemaal goede burgers die hun weg maakten in de administratie, het bedrijfsleven en de kunst.

J.B. Dreesen

Voor een Kring doet het deugd, zo af en toe, eens iemand van eigen volk in de kijker te kunnen plaatsen.

Tussen de vele trouwe leden die DE PLATE telt stellen we u vandaag een zeer bijzonder man voor. Uit de titel kon u reeds opmaken dat we hier te doen hebben met een veelzijdig kunstenaar, een man die als het ware van alle kunstmarkten thuis is.

De aanleiding daartoe is een tentoonstelling van zijn werk die doorgaat, in de loop van de maand december, in de PEPPERBUSSE. Een enige gelegenheid om het kunstenaarschap en de veelzijdigheid van Gust MICHIELS te leren kennen en te bewonderen. Want Gust is niet de man die om de slag of slinger een tentoonstelling organiseert. Hij behoort tot de groep, zeldzame, kunstenaars die eerder creëren dan op tonen zijn gesteld.

Hij is geen geboren Oostendenaar. Zijn wieg stond in 1922 te Sint-Amandsberg. Zijn ouders trokken echter, toen hij enkele maanden oud was, Oostendewaarts, zodat hij virtueel een Oostendenaar is.

Het boetseren zat hem sinds zijn prille jeugd in het bloed. Zijn carrière als beeldhouwer begon hij, zes jaar oud, in het atelier van zijn vader aan het Sint-Catharineplein. Als aannemer van bezettingswerken had vader Michiels veel decoratie en sierwerk aan gevels te doen. Hierbij kwam aardig wat teken en sculpteerwerk bij te pas. Tussen de mensen die voor hem werkten zaten dan ook permanent mannen die kunstonderwijs hadden gevolgd en bedreven waren in de grafiek en het sculpteerwerk. Zo kwam ook Daniël DEVRIENDT, pas afgestudeerd, in het atelier van vader Michiels terecht om er zijn kunde te demonstreren en meegaaande zijn brood te verdienen. Zijn ijverigste helper was hierbij de kleine Gust die, ondanks zijn leeftijd, ijverig mee tekende en sculpteerde. Tussen de twintigjarige DEVRIENDT en het zesjarige Gustje groeide een vriendschap die nog steeds, dit is bijna zestig jaar later, meegaat. Telkens als Daniel DEVRIENDT vanuit Argentinië naar Oostende komt overwaaien geldt zijn eerste bezoek August MICHIELS.

Gust MICHIELS volgde eerst lessen aan de Albertschool, om na de verhuis van zijn ouders naar het Westerkwartier over te gaan naar de Conscienceschool.

Na het beëindigen van zijn Vierde Graad ging hij in het Vrij Technisch Instituut in de Stuiverstraat, drie jaar lang, bij meester SMISSAERT de beeldhouwklas volgen. Indertijd was dat nog een dagcursus. Hij ging daarna verder op de ingeslagen weg en trok naar Sint-Lucas in Gent.

Twee jaar later brak de oorlog uit en kwam er een einde aan zijn kunststudies. Hij moest aan het werk. Hij bleef echter op zijn eentje ijverig voortstuderen in de verschillende kunstvormen.

De eerste publieke uiting van zijn kunnen ging door in 1941. Samen met vader BOEL, Daniel DEVRIENDT en Milou DEVISSCHER nam hij deel aan een groepstentoonstelling in de "Weinstube" van het "Wit Paard" op de Van Iseghemlaan.

Einde 1942 wordt hij door de bezetter opgepikt en naar Duitsland gevoerd, waar hij slechts in 1945 bevrijd wordt.

Na zijn terugkeer wordt hij onmiddellijk opgeroepen voor zijn soldatendienst. Hij zwaaide af in december 1946, en ging zijn vader helpen in het decoratiebedrijf.

Hierbij voerde hij decoratiewerken uit in het voorlopig Casino, de Sporting, de Koninklijke Schouwburg, een gedeelte van het Koninklijk Chalet en in samenwerking met DAVIDS in de casinos van Knokke en Middelkerke.

Op 24 april 1948 huwde hij met Denise VAN THUYNE, een Oostendse van Mariakerke. Zij schonk hem niet allen vier zonen en een dochter maar is sedert al die jaren zijn trouwe levensgezellin in het atelier en zijn ijverige zaakvoerster. Naast het huis- en schrijfwerk legt en bakt ze glazuren en zet de wapenschilden van de Zeemacht in kleur. In 1952 gaat August MICHIELS op eigen benen staan. Hij richt zijn atelier op in de Elisabethlaan en gaat op zijn huidig adres, Nieuwpoortsesteenweg 487, wonen.

Vanaf dit ogenblik groeit, in alle stilte zijn kunstenaarschap. Olies, acryls, pastellen, ceramiek, marmer, hout, koper, etsen, er is geen enkele materie die hij niet aankan. Met hout- en steenbeitel, penseel, stift, potlood, houtskool en vuur verwerkt hij zijn impressies met de eerlijkheid van een ongedwongen natuur zonder toegevingen aan bindende vormen. Een deel van zijn werk is doorweven met de symboliek van de zee en die van zijn stad Oostende. Dit typeert hem niet alleen als kunstenaar en Oostendenaar maar ook als heem- en volkskundige. Centraal staat hierbij de vrouw. De vrouw die vergroeid met de zee hierin geleidelijk opgaat. Gestileerd, langgerokt is ze de draagster van een maritieme symboliek die bij nauwkeurige observatie in bijna elke van haar lijnen is terug te vinden.

August MICHIELS kan zich ook uitleven in het monumentale. Hiervan getuigt het wapenschild in blauwsteen op de zuidoostgevel van het Oostendse stadhuis (8 x 8 meter).

Een ander werk van hem in het Oostends stadsbeeld, zijn de koppen van Koning Albert en Koningin Elisabeth die hij voor het Stedelijk Oorlogsmonument op het Sint Petrus- en Paulusplein beitelde.

Een monumentale creatie van hout, hardsteen en ceramiek, bestaande uit zeven beelden, vinden we terug in de beeldengroep die de receptiehal van het Floreal-vacantiehuis te Nieuwpoort siert.

Indrukwekkend en terzelfdertijd ontroerend is zijn seizoenarbeider die te Langemark staat als een hulde aan de duizende Vlaamse seizoenarbeiders die gedurende vele jaren naar Frankrijk en Wallonië trokken om den brode.

En dat is niet alles, want wie in Oostende wilt rondkijken ontdekt nog meer werk van Gust MICHIELS. Zo staan in de O.L.Vrouw Koninginkerk te Mariakerke vier heiligen in ceramiek van 2,2 meter hoogte. Onlangs voegde hij hier een imposant Christusbeeld aan toe.

Voor de Garnaal mijn maakte hij destijds een muurdecoratie in kwartsoniet en voor het Hoger Technisch Instituut een muurdecoratie in ceramiek.

Een koorlessenaar met arend in koper, van zijn hand, staat in de Sint-Antoniuskerk van de Vuurtorenwijk.

Maar ook buiten onze stad is deze fijnzinnige kunstenaar gekend. Op vele plaatsen in het Vlaamse land leverde hij zijn kunstwerken af. We vinden werken van hem, in mozaïk, ceramiek en hardsteen op openbare en andere gebouwen in de volgende gemeenten :

Zomergem (voor de Meisjes- en de Handelsschool, het bejaardentehuis en een ziekenhuis); Ichtegem (op het gemeentehuis); Zeebrugge (voor de kerk); Oudenburg (voor het bejaardentehuis); Veurne (voor het ziekenhuis); Sint Michiels-Brugge (voor de kapel); Brugge (voor de H. Hartkerk); Lummen (voor de kerk); verder nog in Blankenberge en De Panne.

Bovendien zit zijn werk in talloze privéverzamelingen, niet alleen in eigen land, maar ook in Nederland, Monaco, Zwitserland, Spanje, Engeland, Duitsland, Luxemburg, Frankrijk, USA.

Zoals we reeds zegden is Gust MICHIELS niet van de soort die veel tentoonstellen. Buiten de tentoonstellingen in eigen stad (de laatste hield hij in 1984) toonde hij zijn werken in Soest (Duitsland 1958), Boulogne (1961), Heimbach (Duitsland) en Brugge (1973), Blankenberge, Etikhove, Oostduinkerke (1975), Duinkerke (1976) en Antwerpen (1980).

In 1961 kreeg hij de "Prix Artistique des Amitiés Françaises d'Ostende" en vielen hem te Boulogne de grootste lofbetuingen in de Franse pers te beurt.

Hij is ook de auteur van verschillende wisseltrofeën, waaronder het "Tornooi der Lage Landen" (Maastricht).

Gust MICHIELS is een fijngevoelig mens en een teder kunstenaar, eigenschappen die in zijn kunst tot uiting komen. Hij zweert bij de oprechtheid en is wars van al te verregaande abstracte uitingen. Met overgave deelt hij zijn diepgeworteld talent aan zijn evenmens mee. Gans zijn loopbaan, en dat is reeds aardig wat jaren, zijn een aaneensluiting van hard en inspiratief werken.

August MICHIELS, DE PLATE wenst je veel succes en nog een lange en behouden vaart op de niet altijd zo gemakkelijke kunstenaarszee.

J.B. DREESEN

#####

ONS HEEMMUSEUM

Het Museum van de Heemkring is geopend iedere zaterdag van 10u tot 12u en van 15u tot 17u.

Het is eveneens geopend op dezelfde uren van 20 december tot en met 4 januari uitgenomen op 23, 25 en 30 december en 1 januari.